मेधातिथिः काण्वः, आङ्गिरसः प्रियमेधश्च, ४१-४२ मेधातिथिः काण्वः। इन्द्रः, ४१-४२ विभिन्दुः। गायत्री, २८ अनुष्टूप्

इदं वसो सुतमन्धः पिबा सुपूर्णमुद्रम्। अनाभियत्रिरिमा ते॥ ८.००२.०१

वसो- शरण्य। इदम्- अयम्। सुतम्- निष्पन्नः। अन्धः- रसः। उदरम्- जठरं तदुपलक्षितहृदयम्। सुपूर्णं यथा भवति तथा। पिब- अनुभव। सीदन् वनस्य जठरे पुनानः, भीमस्य वृष्णो जठरादिभिश्वसो दिवे दिवे सहुरिः स्तन्नबाधित इत्यादिषु मन्त्रेषु जठरशब्दस्य मध्यभाग इति लक्षणया सारः स्वरूपं हृदयमिति वार्थः। हृयमानः- अस्माभिराहृतः। अनाभियन्- अभितो भयरिहत। ते- तुभ्यम्। रिस- दद्मः॥१॥

नृभिर्धूतः सुतो अश्वैरव्यो वारैः परिपूतः। अश्वो न निक्तो नदीषु॥ ८.००२.०२

नृभिः- उपासकैः। धूतः- कम्पितः। अश्रैः- अश्रमभिः स्थैर्यप्रतीकैः। सुतः- निष्पन्नः। अव्यो वारैः- कान्तिमद्भिः पात्रैः। रसोपलब्धिस्थानैः प्रतीकैः। परिपूतः- शोधितः। अश्वः- तुरगः। नदीषु। न- इव। निक्तः- शोधितः॥२॥

तं ते यवं यथा गोभिः स्वादुर्मकर्म श्रीणन्तः।इन्द्रं त्वास्मिन्संधमादे॥ ८.००२.०३

अस्मिन्- एतस्मिन्। सधमादे- सहमदने यज्ञे। इन्द्र- परमेश्वर। तम्- अमुं सोमं रसम्। ते-त्वदर्थम्। यवम्- पुरोडाशम्। यथा- इव। गोभिः- चिद्रिश्मिभिः। स्वादुम्- मधुरम्। श्रीणन्तः-मिश्रयन्तः। स्वादुम्- आस्वादनीयम्। अकर्म- अकार्ष्म्॥ ॥ ॥

इन्द्र इत्सोमपा एक इन्द्रेः सुतपा विश्वार्युः। अन्तर्देवान्मर्त्यौश्च॥ ८.००२.०४

देवान् मर्त्याश्च- देवमनुष्याणाम् । अन्तः । इन्द्रः- परमेश्वरः । एकः- एकः । इत्- एव । विश्वायुः-सर्वप्राणः । सोमपाः सुतपाः- निष्पन्नरसानुभवकरः ॥४ ॥

न यं शुक्रो न दुरोशीर्न तृप्रा उर्वे व्यचेसम्। अपस्पृण्वते सुहार्देम्॥ ८.००२.०५

यम्। शुकः- सोमः। न दुराशीः। न तृप्राः- नान्ये तर्पकाः। यम्। उरुव्यचसम्-विस्तीर्णव्याप्तिमन्तम्। सुहार्दं- शोभनदृदययुक्तम्। अपस्पृण्वते- प्रीणयन्ति। स्पृ प्रीतिबलयोः॥५॥

गोभिर्यदीमन्ये अस्मन्मृगं न व्रा मृगयन्ते।अभित्सरन्ति धेनुभिः॥ ८.००२.०६

वाः- वारीतारः । मृगम् । न- इव । अस्मत् अन्ये- अस्मिद्वरोधिनः । गोभिः- तेजःसङ्घैः । धेनुभिः-वाग्भिश्च । ईम्- इन्द्रम् । मृगयन्ते- अन्वेषणं कुर्वन्ति । अभित्सरन्ति- छद्मगत्या प्राप्तुमिच्छन्ति । त्सर च्छद्मगतौ । तेषां रसा इन्द्रं न तर्पयन्तीति पूर्वमन्त्रेणार्थोवगन्तव्यः ॥६॥

त्रय इन्द्रेस्य सोमाः सुतासः सन्तु देवस्य।स्वे क्षये सुतुपानः॥ ८.००२.०७

सुतपाव्नः- रसानुभूतिकरस्य । इन्द्रस्य- ईशनाधिदैवतस्य । देवस्य- द्योतनशीलस्य । स्वे क्षये-देवयजनदेशे । त्रयः सोमासः सुतासः- रसाः त्रिकालनिष्पन्नाः । सन्तु- भवन्तु ॥७ ॥

त्रयः कोशांसः श्चोतन्ति तिस्त्रश्चम्वरः सुपूर्णाः।समाने अधि भार्मन्॥ ८.००२.०८

समाने- एकस्मिन्नेव। भर्मे- भरणे। त्रयः कोशासः तिस्रश्चम्वः- भूर्भुवःसुवराख्यानि अन्नप्राणमनांसि।श्चोतन्ति- रसं क्षरन्ति ॥८॥

शुचिरसि पुरुनिःष्ठाः क्षीरैमध्यत आशीर्तः।दभ्ना मन्दिष्ठः शूरस्य॥ ८.००२.०९

शुचिः- शुद्धः। असि- भवसि। पुरुनिःष्ठाः- बहुषु स्थाता। मध्यतः- मध्ये। क्षीरैः-गोविकारैरित्याधिभौतिके। चिद्रिहमजिनतैर्ज्ञानसारैरित्याध्यात्मिके। आशीर्तः- मिश्रितः। द्ग्ना-चित्तधारणया। शूरस्य- समर्थस्येन्द्रस्य। मिन्दिष्ठः- अतिशयेन हर्षदः॥९॥

ड्मे ते इन्द्र सोमस्तिावा अस्मे सुतासः।शुका आशिरं याचन्ते॥ ८.००२.१०

इमे- एते। ते। इन्द्र- परमेश्वर। सोमासः- रसाः। तीवाः। अस्मे- अस्मा इन्द्राय। सुतासः-निष्पन्नाः। शुक्राः- दीप्ताः। आशिरम्- आश्रयणम्। याचन्ते- प्रार्थयन्ते ॥१०॥

ताँ आशिरं पुरोळाश्वामिन्द्रेमं सोमं श्रीणीहि।रेवन्तं हि त्वां शृणोमि॥ ८.००२.११ तान्। आशिरम्- श्रयणद्रव्यम्। पुरोळाशम्- पुरोडाशम्। इमम्- एतम्। सोमम्- रसम्। श्रीणिहि-मिश्रय। रेवन्तम्- दानयोग्यधनवन्तम्। त्वा- त्वाम्। हि- खलु। शृणोमि॥११॥

हृत्सु पीतासौ युध्यन्ते दुर्मद्रीसो न सुरीयाम्। ऊधुर्न नुम्ना जरन्ते॥ ८.००२.१२

हृत्सु- हृद्येषु । पीतासः- अनुभूता रसाः । दुर्मदासः- प्रोत्साहिताः । युध्यन्ते- वृत्राणि आवरणानि वा प्रहरन्ति । किन्तु । सुरायाम्- सुरापाने एवमावरणप्रहारो न भवति । किन्त्वावरणस्थैर्यमेव भवति । तस्मादेव सुरा निषिद्धयते वेदे । सुरा मन्युर्विभीदको अचित्तिरिति श्रुतेः । ऊधः- धेनोरूध इव स्थितं त्वाम् । नग्नाः- सुरापानेन विवस्ताः । सुरया कुत्सितचरित्रा जुरुप्सितचरित्राश्च । धिक्करिष्यन्ति रथ्यासु सुरापमिति रामायणे । ओनजी व्रीडायाम् । कर्तरि क्तस्य न इति वाचस्पत्यम् । जुरुप्सेव व्रीडात्र । न । जरन्ते- स्तुवन्ति । अग्निं न नग्न उप सीद्दूध इति श्रुतिरत्रानुसन्धेया ॥१२ ॥

रेवाँ इद्वेवतः स्तोता स्यात्त्वावेतो मुघोनः।प्रेर्दुं हरिवः श्रुतस्यं॥ ८.००२.१३

हरिवः- प्राणतुरगवन् । श्रुतस्य- श्रुतिप्रसिद्धस्य । मघोनः- सम्पद्धतः । त्वावतः- त्वादृशस्य । रेवतः- दातुः । स्तोता । रेवान्- दानयोग्यधनवान् । प्र- प्रकर्षेण । स्यात्- भवेत् ॥१३ ॥

उक्थं चन शस्यमानुमगौरुरिरा चिकेत।न गायुत्रं गीयमानम्॥ ८.००२.१४

अगोः- सद्गतिरहितस्य। अरिः- शत्रुः। इन्द्रः। शस्यमानम्। उक्थम्- मन्त्रम्। चन- च। गीयमानम्। गायत्रम्- साम। न- च। चिकेत- बुद्धचित ॥१४॥

मा न इन्द्र पीयुलवे मा राधिते परा दाः। शिक्षा शचीवः शचीभिः॥ ८.००२.१५

इन्द्र । पीयत्नवे- हन्त्रे । शर्धते- अभिभवित्रे । मा । परा दाः- यच्छ । शचीवः- प्रज्ञावन् । शचीभिः-प्रज्ञाभिः । शिक्ष- विद्यां देहि ॥१५॥

वयमुं त्वा तिदिदेशों इन्द्रं त्वायन्तः सर्खायः।कण्वां उक्थेमिर्जरन्ते॥ ८.००२.१६

वयम् । त्वा- त्वाम् । तिददर्थाः- इदिमत्थिमिति निर्णीतार्थाः । इन्द्र । त्वायन्तः- त्वत्कामाः । सखायः- मित्रभूताः । कण्वाः- मन्त्रविदः । उक्थेभिः- मन्त्रैः । जरन्ते- स्तुवन्ति ॥१६॥

न घेमन्यदा पंपन् वर्ञ्रिञ्चपस्मे नविष्टौ।तवेदु स्तोमं चिकेत॥ ८.००२.१७

वज्रिन्- वज्रपाणे । अपसः- कर्मवतः । निवष्टो- अभिनवे यज्ञे । न । घेम्- एव । अन्यत्- इतरम् । पपन- स्तौमि । तवेदु- त एव । स्तोमम्- मन्त्रम् । चिकेत- जानामि ॥१७॥

इच्छन्ति देवाः सुन्वन्तं न स्वप्नीय स्पृहयन्ति।यन्ति प्रमाद्मतेन्द्राः॥ ८.००२.१८

देवाः। सुन्वन्तम्- रसिनष्पादकम्। इच्छिन्ति- कामयन्ते। स्वप्नाय- तस्य स्वापम्। न। स्पृहयन्ति- इच्छिन्ति। अतन्द्राः- अनलसा देवाः। प्रमादम्- हर्षकरं रसम्। यन्ति- अभिगच्छिन्ति॥१८॥

ओ षु प्र योहि वाजेंभिर्मा हेणीथा अभ्यर्रस्मान्। महाँ ईव युर्वजानिः॥ ८.००२.१९

वाजेभिः- वरैः। अस्मान्- नः। अभि- आभिमुख्येन। सु- सुष्ठु। प्र- प्रकर्षेण। आ गहि-आगच्छ। मा। हृणीथाः- क्रुद्धो भव। महानिव युवजानिः- यस्य जाया युवतिः स यथा स्वजायामभिगच्छति तथास्मानागच्छ॥१९॥

मो घ्वरं च दुईणावान्सायं करदारे अस्मत्। अश्रीर ईव जामाता॥ ८.००२.२०

अद्य- इदानीम्। दुर्हणावान्- दुःसहहननवान्। अस्मत्- अस्मत्तः। मा आरे- दूरे मा गच्छ। अश्रीरः- श्रीरहितः। जामाता इव। सायं मा करत्- कालविलम्बं मा कुरु ॥२०॥

विद्या ह्यस्य वीरस्य भूरिदावरीं सुमृतिम्। त्रिषु जातस्य मनाँसि॥ ८.००२.२१

अस्य- एतस्य । वीरस्य- इन्द्रस्य । भूरिदावरीम्- प्रभूतदानशीलाम् । सुमितम्- शोभनमितम् । विद्म- जानीमः । त्रिषु- त्रिलोकेषु । जातस्य- प्रादुर्भूतस्य । मनांसि- चित्तानि विद्म ॥२१ ॥

आ तू षिश्च कण्वमन्तुं न घो विद्य शवसानात्। युशस्तरं श्वतमूतेः॥ ८.००२.२२

कण्वमन्तम्- मन्त्रविदुपासकसिहताय। आ- आभिमुख्येन। सिञ्च- रसं क्षारय। शवसानात्-बिलनः। शतमूतेः- अनन्तरक्षाशक्तियुक्तादिन्द्रात्। यशस्तरम्- यशस्वितरम्। न। विद्म-जानीमः॥२२॥

ज्येष्ठेन सोतिरन्द्रीय सोमं वीरायं शकायं।भरा पिबन्नर्याय॥ ८.००२.२३

सोतः- रसनिष्पादक। ज्येष्ठेन- मुख्याय। वीराय। शकाय- शक्ताय। अर्याय- आर्यशीलाय। इन्द्राय। सोमम्- रसम्। भर- आहर। पिबत्- स पिबतु अनुभवतु ॥२३॥

यो वेदिष्ठो अव्यथिष्वश्वविन्तं जरितृभ्यः।वाजं स्तोतृभ्यो गोर्मन्तम्॥ ८.००२.२४

यः। अव्यथिषु- अहिंसकेषु। वेदिष्ठः- अतिशयेन ज्ञाता भवति। तम्। जिरतृभ्यः- स्तोतृभ्यः। अश्वावन्तम्- प्राणतुरगवन्तम्। स्तोतृभ्यः। वाजम्- सद्गतिम्। गोमन्तम्- चिद्रश्मियुक्तम्। भजामः॥२४॥

पन्यम्पन्यमित्सौतार् आ धवित् मद्यीय। सोमैं वीराय शूरीय॥ ८.००२.२५

वीराय- वीर्यसम्पन्नाय। शूराय- समर्थाय। मद्याय- आनन्द्यितव्याय। सोतारः- हे रसनिष्पादकाः। पन्यम्- स्तुत्यम्। सोमम्- रसम्। आ धावत- अभिगमयत॥२५॥

पाता वृत्रहा सुतमा घा गमन्नारे अस्मत्। नि यमते शतमूतिः॥ ८.००२.२६

सुतं पाता- रसानुभूतिमान् । वृत्रहा- आवरणबाधकः । आ गमत्- आगच्छतु । अस्मत्- अस्मत्तः । आरे- दूरे । न- मा भवतु । शतमृतिः- अनन्तरक्षकः । नि यमते- उपासकचित्तवृत्तीर्नियच्छतु ॥२६॥

एह हरी ब्रह्मयुजां शुग्मा वेक्षतः सर्खायम्। गीर्भिः श्रुतं गिर्वेणसम्॥ ८.००२.२७

इह- अत्र । गीर्भिः श्रुतम्- श्रुतिप्रसिद्धम् । गिर्वणसम्- गीर्भिः सम्भजनीयम् । सखायम्- मित्रम् । शग्मा- सुखकरो । ब्रह्मयुजा- ब्रह्मयोगो । हरी- प्राणाश्वो । आ वक्षतः- आवहताम् ॥२७॥

स्वादवः सोमा आ यहि श्रीताः सोमा आ यहि।

शिप्रिन्नृषीवः शचीवो नायमच्छा सधमादम्॥ ८.००२.२८

शिप्रिन्- शोभननासिकोपलक्षितशोभनप्राण । ऋषीवः- ऋषियुक्त । शचीवः- प्रज्ञायुक्त । अयम्-एषः स्तोता । सधमादम्- सह मादियतव्यं त्वाम् । अच्छ- अभिलक्ष्य स्तौति । स्वादवः-आस्वादनीयाः । सोमाः- रसाः । श्रीताः- संस्कृताः । आ याहि- आगच्छ ॥२८॥

स्तुर्तश्च यास्त्वा वर्धन्ति महे राधसे नृम्णाय। इन्द्रं कारिणं वृधन्तः॥ ८.००२.२९

महे- महत्ये। नृम्णाय- बलयुक्ताये। राधसे- संसिद्धये। या वाचः। त्वा- त्वाम्। वर्धान्त-वर्धयन्ति। इन्द्र- परमेश्वर। कारिणम्- कर्तारम्। वृधन्तः- वर्धयन्तो ये स्तोतारः स्तुवन्ति तान् भजामः॥२९॥

गिरश्च यास्ते गिर्वाह उक्था च तुभ्यं तानि। सुत्रा दिधरे शवाँसि॥ ८.००२.३०

गिर्वाहः - गीर्भिः सम्भजनीय। याः। ते - तव। गिरः - वाचः। च। तुभ्यम् - त्वदर्थं किल्पतानि। तानि। उक्थानि - शस्त्राणि। सत्रा - युगपदेव। शवांसि - शक्तीः। दिधरे - धारयन्ति॥३०॥

एवेदेष तुविकूर्मिर्वाजाँ एको वर्ष्रहस्तः। सुनादमृक्तो दयते॥ ८.००२.३१

एषः- अयम् । एव । तुविकूर्मिः- बहुकर्मा । एकः- असहायः । वज्रहस्तः- वज्रपाणिः । सनात्-चिरकालात् । अमृक्तः- अबाधितः । दयते- यच्छति ॥३१ ॥

हन्तां वृत्रं दक्षिणेनेन्द्रः पुरू पुरुहृतः। महान्महीभिः शचीभिः॥ ८.००२.३२

दक्षिणेन- सामर्थ्येन। वृत्रम्- आवरणस्य। हन्ता- नाशकः। इन्द्रः- परमेश्वरः। पुरु- बहुधा। पुरुहूतः- बहुभिः साहाय्यायाहूतः। महीभिः- महतीभिः। शचीभिः- प्रज्ञाभिः। महान्- महात्मा भवति॥३२॥

यस्मिन्विश्वश्रिर्षणयं उत च्यौका ज्रयांसि च।अनु घेन्मुन्दी मुघोनः॥ ८.००२.३३

यस्मिन्। विश्वाः- सर्वाः। चर्षणयः- प्रजाः। उत- अपि च। च्योत्ना- च्यावकानि। ज्रयांसि-शत्र्विभिवनानि। च। मघोनः- हव्यवताम्। अनु मन्दी- आनन्दकरः॥३३॥

एष एतानि चकारेन्द्रो विश्वा योऽति शृण्वे।वाजुदावी मुघोनीम्॥ ८.००२.३४

एषः- अयम्। इन्द्रः। एतानि- इमानि। विश्वा- सर्वाणि। चकार- अकरोत्। यः। अति शृण्वे-अति श्रूयते। मघोनाम्- हव्यवद्भयः। वाजदावा- अन्नदः॥३४॥

प्रभर्ता रथं गुव्यन्तमपाकाचिद्यमवित। इनो वसु स हि वोळ्हा ॥ ८.००२.३५

प्रभर्ता- प्रकर्षेण भरणशीलः । गव्यन्तम्- चिद्रिश्मिकामम् । रथम्- लक्ष्यप्रापकरंहणप्रतीकं वाहनम् । रथी ऋतस्य नो भवेति श्रुतेः ऋतं रथः । अवित- रक्षिति । सः- असौ । हि- खलु । इनः- ईश्वरः । वसु वोळ्हा- सम्पद्वाहकः ॥३५॥

सनिता विप्रो अर्वीद्भिर्हन्ता वृत्रं नृभिः शूरः। सत्यौऽविता विधन्तम्॥ ८.००२.३६

सनिता- सम्भक्ता । विप्रः- मेधावी । अर्वद्भिः- प्राणतुरगैः । वृत्रम्- आवरणस्य । हन्ता- बाधकः । नृभिः- स्वभेटैः । शूरः- समर्थः । सत्यः । विधन्तम्- परिचरतः । अविता- रक्षकः ॥३६ ॥

यर्जध्वैनं प्रियमेधा इन्द्रं सुत्राचा मनसा।यो भूत्सोमैः सुत्यमद्वा॥ ८.००२.३७

यः। सोमैः- रसैः। सत्यमद्वा- सत्यहर्षः। भृत्- अभृत्। तम्। इन्द्रम्। सत्राचा- सहाञ्चता। मनसा- चित्तेन। एनम्- इमम्। प्रियमेधाः- हे प्रिययज्ञाः। यजध्व- पूजयत॥३७॥

गाथश्रवसं सत्पतिं श्रवस्कामं पुरुत्मानम्। कण्वासो गात वाजिनम्॥ ८.००२.३८



गाथश्रवसम्- गातव्ययशसम् । सत्पतिम्- सतः पालकम् । श्रवस्कामम्- श्रुतिकामम् । पुरुत्मानम्-बहुधा भवन्तम् । वाजिनम्- सद्गतिशीलमिन्द्रम् । कण्वासः- हे मन्त्रविदः । गात- गायत ॥३८॥

य ऋते चिद्गास्पदेभ्यो दात्सखा नृभ्यः शचीवान्।ये अस्मिन्कामुमश्रियन्॥ ८.००२.३९

यः। पदेभ्यः- चरणिचिह्नेभ्यः। ऋते। सखा- सुद्दृत् सन्। नृभ्यः- मनुष्येभ्यः। गाः- नष्टान् पर्शून्। शचीवान्- प्रज्ञावान् सन्। दात्- यच्छिति। तस्मा इन्द्राय नमः। सूचनरिहत एव चिद्रश्मीन् यः प्रकाशयित तस्मे नमः। ये देवाः। अस्मिन्- एतिस्मिन्निन्द्रे। कामम्- इच्छाम्। अश्रियन्- प्रापुः तेभ्यो नमः॥३९॥

इत्था धीवन्तमद्रिवः काण्वं मेध्यतिथिम्।मेषो भूतो ५ऽभि यन्नयः॥ ८.००२.४०

अद्रिवः- वज्रिन्। इत्था- एवम्। धीवन्तम्- धीमन्तम्। काण्वम्- मन्त्रविदम्। मेध्यातिथिम्- यज्ञार्हातिथिम्। मेषः- सूक्ष्मदर्शी। भूतः- सन्। अभि यन्- अभि गच्छन्। अयः- अभिगमयः॥४०॥

शिक्षां विभिन्दो अस्मै चत्वार्ययुता दुर्दत्। अष्टा परः सहस्रां॥ ८.००२.४१

विभिन्दो- विशेषेण रिपुभेदक। अस्मै- अस्मभ्यम्। ददत्- दाता सन्। चत्वारि अयुता-अधिकानि। परः- परस्तात्। अष्टा सहस्रा- अत्यधिकानि। शिक्ष ॥४१॥

उत सु त्ये पेयोवृधां माकी रणस्य नत्या।जनित्वनायं मामहे॥ ८.००२.४२

उत- अपि च। त्ये- ते। पयोवृधा- उद्कविधन्यो। माकी- निर्मात्र्यो। रणस्य- रममाणस्य। नह्या- न पातियत्र्यो। सन्तितभूते वा। द्यावापृथिव्योर्मध्ये रमतां मनुष्याणां शोभनकर्मभिरेव ते वर्धेत इति कारणेन ते रमतां सन्तितभूते। जिनत्वनाय- शोभनजन्मने। मामहे- स्तुमः॥४२॥